

[Funcck Jensen.]

urentable sidebaner og gennemføre en skarp rationalisering på alle områder.

At persontaksterne ikke i almindelighed tåler forhøjelser, hvis banerne skal kunne konkurrere med landevejstrafikken og f. eks. med DFDSs rutebåde, behøver ikke nærmere påvisning; det fremgår af kendsgerninger, som enhver kan få øje på. Vi mener altså at være nået til et punkt, hvor persontakstforhøjelser let kan forringe statsbanernes økonomi i stedet for at forbedre den, og hvor godstakstforhøjelser, hvis den højtærede minister og statsbanernes ledelse har ret, vil have samme virkning. Jeg spørger da: Er der så anden udvej end radikal omlægning og rationalisering af banedriften med det formål at få den til at hvile i sig selv med takster, der på een gang er rentable for banerne og konkurrencedygtige overfor de frie transporterhverv, bilerne og skibene? Vil man ikke en sådan radikal omlægning, vil det blot sige, at staten opretholder en mere eller mindre forældet form for befordring, hvis underskud betales med skatteydernes penge og endda i direkte unfair konkurrence overfor et stort udsnit af de selsomme skatteydere, nemlig alle dem, der har deres brød i de frie transporterhverv. En videreførelse af statsbanerne på denne måde kan retsforbundet ikke medvirke til.

Iøvrigt henviser jeg til den afgivne betænkning samt til mine udtalelser ved finanslovens anden behandling, til mine udtalelser ved behandlingen af de fire gamle partiers skatteforlig samt til mine udtalelser ved første behandling af de foreliggende lovforslag.

Carsten Raft: Det foreliggende resultat af udvalgsarbejdet er et kompromis, og det er naturligt, da det til grund liggende forlig også var et sådant. Vi for vort vedkommende var gerne gået længere med nedsættelse af statsbanernes rabatprocent, men det må siges også overfor den ærede sidste taler, at resultatet er et væsentligt skridt henimod rimeligere og retfærdigere forhold. Vi havde også ønsket de såkaldte klippekort indført med det samme, men når den højtærede minister ønsker tid til at overveje spørgsmålet, må han selvfølgelig have det; der behøves ikke nogen lovændring, således som med hensyn til dobbeltbilletterne, der er hovedpunktet i lovforslaget, da spørgsmålet hører under administrationen. Jeg skal derfor heller ikke, hvad der er naturligt, når man er nået frem til et sådant resultat, drøfte de forskellige motiver. Vi står sammen om dette

resultat og slutter os til det og anbefaler, at man stemmer for det.

Det radikale parti er gået sine egne veje i dette spørgsmål, idet der på opsigtsvækkende sted i „Politiken“, på første side, står en meddelelse om, at man til betænkningen havde afleveret en mindretalsindstilling, hvori det henstilles, at spørgsmålet om taksterne indenfor det samlede hovedstadsområde tages op til ny overvejelse. Det må forbavse, når man tænker på debatten mellem det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen og mig sidst, da jeg fik forfærdeligt på hovedet, fordi jeg rejste det spørgsmål. Nu vil det ærede medlem sikkert sige, at vor stilling var en anden, fordi vi har krævet disse takstforhøjelser til dækning af underskuddet. Det ærede medlem nikker, og det giver mig basis for en videregående dokumentation. Jeg synes, at det ærede medlem skulle have foretaget en undersøgelse af sagen, inden han stillede det op på den måde. Hvem har rejst spørgsmålet om takstforhøjelserne til dækning af statsbanernes underskud her i rigsdagen? Det har det radikale parti. Hvis det ikke er rigtigt, tilhører det ærede medlem hr. Skytte ikke det radikale parti. Jeg skal tillade mig at dokumentere. Da vi drøftede forhøjelsen af taksterne for årskort, sagde det ærede medlem den 15. marts 1949, altså på en tid, da underskuddet var langt mindre end nu, og da der var langt mindre grund til at foretage særlige foranstaltninger, at han ville finde det naturligt, om man søgte at skaffe dækning for underskuddet ved forbedring af økonomien i det hele taget. „Vi kan tage spørgsmålet op til undersøgelse og søge at nå til klarhed over, om det ikke er vigtigere, at de øgede indtægter blev skaffet også fra andre kilder end dem, man har foreslået“, sagde det ærede medlem. Jeg tror ikke, nogen kan læse eller høre dette uden at blive klar over, at det radikale parti da var inde på den almindelige takstforhøjelse. Jeg skal ikke bebrejde partiet det, det er uhyre fornuftigt, at forsøge at få et underskud på 100 mill. kr. dækket nogenlunde, så at det ikke bliver skatteborgerne, der skal betale for de rejsendes tilfredsstillelse, men man har lov til at konstatere det ejendommelege i, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen ved første behandling anklagede os for et standpunkt til omegnstaksterne, som det radikale parti selv har haft og har ønsket at give udtryk for, og desuden anklagede os for en stilling til dækning af underskuddet, som det selv har haft og selv har rejst ved sin ordfører. For at bruge et udtryk af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen: det er vistnok et stift stykke.